

opusdei.org

A Prelátus 2010. októberi levele

Az Opus Dei prelátusa ebben a levelében az őrangyalokról beszél, akiket az Anyaszentegyház október 2-án ünnepel, azon a napon, melyen az Opus Dei megalapítására is emlékezünk.

2010.11.15.

Kedves gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Örömujjongásban tör ki a lélek, amikor arra gondol, milyen boldog

lehetett az Atyánk 1928. október 2-án. Csatlakozzunk ahhoz az imádsághoz, mely térden állva tört elő lelkéből annak láttán, hogy mekkora bizalommal fordult felé a Menny, majd gondolkodjunk el gyakran azon, hogy mi is szerepeltünk abban, amit Isten megmutatott Szent Josemariának.

*Isten angyalai, áldjátok az Urat;
dicsérjétek és dicsőítsétek örökké!*

[1].A Szentírás e szavaival kezdődik az október 2-i, a szent őrangyalok tiszteletére bemutatott szentmise, amelynek nagy visszhangra kell találnia az Opus Dei tagjainak lelkében. Az alapítás idei évfordulóján e szavakkal kifejezhetjük Isten iránti hálánkat, mivel – ahogy az Atyánk fogalmazott – ***nem véletlen, hogy az Úr azon a napon sugallta az Opus Deit, amelyen az Egyház a szent angyalokat ünnepli. Sokkal többel tartozunk nekik, mint***

gondolnátok.[2] Mindig örömmel emlékeztetlek benneteket arra, hogy – Argentínában, a La Chacrában – Szent Josemaría nagyon gyakran ösztönzött minket arra, hogy amint belépünk a kápolnába, fejezzük ki hálánkat a szent angyaloknak, amiért az Oltáriszentségben jelenlévő Urat szünet nélkül imádják és szolgálják.

Gondoljatok arra, hogy a szent angyalok iránti áhítatgyakorlatok nagyon mélyen gyökereznek az Egyház életében. Azt lehetne mondani, hogy szinte nincs olyan oldal a Szentírásban – sem az Ó-, sem az Újszövetségben –, ahol ne jelennének meg ezek a tisztán szellemi teremtmények, akik a Mennyországban szemlélik Istent és az Ő terveit szolgálják. [3] II. János Pál egyik katekézise alkalmával arra hívta fel a figyelmet, hogy létezésük tagadása az egész Szentírás tagadását, és ezzel együtt az üdvtörténet teljes átértelmezését

vonná maga után [4], ami hatalmas hiba lenne.

A holnapi ünnep során lehetőségünk lesz rá, hogy figyelmünket ezekre a mennyei lényekre fordítsuk. Nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy ők teremtményei és az angyali világ és az egész világmindenség középpontjában egyedül Jézus Krisztus áll. Krisztus, a megtestesült Ige elsőbbsége a teremtés fölött a katolikus hit egyik alapja. *Benne teremtett mindent a mennyben és a földön: a láthatókat és a láthatatlanokat, a trónusokat, uralmakat, fejedelemségeket és hatalmasságokat. Mindent általa és érte teremtett* [5].

Kik az angyalok? – tette fel a kérdést XVI. Benedek pápa, majd ő maga adta meg a választ: **A Szentírás és az Egyház szenthagyománya két jellemzőjüket mutatja be. Az angyalok egyrészt olyan Isten**

jelenlétében élő teremtmények, akik teljes létükkel Istenhez igazodnak. A három főangyal neve „El”-re végződik, amely Istent jelenti. Isten bele van írva a nevükbe és a természetükbe. Valódi természetüknél fogva arra teremtettek, hogy benne és érte létezzenek.[6]

E megállapítások is kiemelik, hogy az angyalok legfontosabb küldetése az, hogy a Szentháromságot imádják és állandó hálaadó énekkel dicsőítsék minden dolgok, a láthatóak és láthatatlanok Urát és Teremtőjét. Mind az angyalok, mind mi, emberek ugyanarra a célra lettünk teremtve. Ők már elérték a célt, mi még úton vagyunk felé. Ezért is tűnik kézenfekvőnek, hogy a segítségüket kérjük ahhoz, hogy megmutassák, hogy járjunk a Mennybe vezető úton. ***Mindennap imádkozom az angyalokhoz és segítségül hívom őket*** – mondta egy alkalommal az

**Atyánk –, és kérem a gyermekeim
őrangyalainak közbenjárását is,
hogy mindannyian imádattal és
szolgálattal tudjuk körülvenni
Istenünket. Így buzgalmunk
növekedni fog, és határozottabban
tudjuk magunkat elkötelezni
amellett, hogy embertársainknak
elvigyük Isten tanításának
vigasztalását. [7]**

Szent Josemaría arra buzdított
minket, hogy mindennap, az
elmélkedés kezdetekor, miután Isten
Anyja és Szent József közbenjárását
kértük, forduljunk bizalommal az
angyalokhoz is. Mekkora áhítattal
fordulunk hozzájuk? Mennyire
vagyunk benne biztosak, hogy
meghallgatnak minket? Az Atyánk,
főként az Eucharisztia ünneplésével
kapcsolatban mondta: **Én az
angyalokkal együtt üdvözlöm és
magasztalom Istent: ez nem nehéz,
hiszen tudom, hogy körülvesznek
engem, amikor a**

szentmiseáldozatot bemutatom és imádják a Szentháromságot [8].

Amikor a tabernákulumban jelenlévő Jézust meglátogatjuk, és talán nem tudjuk, hogyan köszöntsük, vagy hogyan fejezzük ki iránta érzett hálánkat és imádatunkat, követhetjük Szent Josemaría példáját. ***Amikor belépek a kápolnába***– vallotta be –, ***nem szégyellem azt mondani az Úrnak: Jézusom, szeretlek. Dicsőítem az Atyát, a Fiút és a Szentlelket (...). És nem felejttem el köszönteni az angyalokat, akik a tabernákulumot éber szeretettel, imádással és engesztelő imádsággal őrzik, állandó imádattal és szolgálattal veszik körül az Oltáriszentségben jelenlévő Urat. Megköszönöm nekik, hogy egész nap és egész éjjel ott vannak, amit én nem tudok megtenni csak a szívemmel: Köszönöm, szent angyalok, hogy imádattal és szolgálattal veszitek***

körül és soha nem hagyjátok magára az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust [9]. Arra biztatlak titeket, hogy napról napra próbáljátok meg egyesülni az alapítónk 1928. október 2-i imádságával: hogy ne veszítsen bennünk erejéből a hála és a felelősség párbeszéde, amellyel az Atyánk válaszolt Istennek.

Mivel az angyalok áhítatosan imádják a Szentháromságot, tökéletes módon tudják teljesíteni feladatukat, amely egyben **másik jellemzőjük is: ők Isten hírvivői. Istent viszik el az emberekhez, megnyitják a Mennyországot és így megnyitják a földet is. Pont azért, mivel Isten jelenlétében élnek, az emberekhez is nagyon közel tudnak lenni.** [10] Erről beszélt Jézus is, amikor arról tanította az embereket, hogy mennyire kedvesek az Atya számára a gyermekek és azok, akik olyanok, mint a

gyermek. *Vigyázzatok, meg ne vessetek egyet sem e kicsinyek közül! Mondom nektek: angyalaik az égben szüntelenül látják mennyei Atyám arcát.* [11]

Erre és más szövegekre alapozva az Egyház azt tanítja, hogy „az emberi életet kezdetétől a halálig körülveszi őrségük és közbenjárásuk”[12].

Valamint ahogy sok egyházatya írásában is nyomon követhető:

„minden egyes hívő mellett áll egy angyal, mint védelmezője és pásztor, aki vezeti őt élete során.”[13] A mennyei lelkek közül az őrangyalok azok, akiket Isten minden egyes ember mellé helyezett.

Ők közeli barátaink és szövetségeseink a harcban – ahogy a Szentírás mondja – az ördög cselvetéseivel szemben. *Nem a vér s a test ellen kell viaskodnunk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, e sötét világ kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen.*

[14] Erre utal az Atyánk is, amikor így buzdít minket: ***Folyamodj őrangyalodhoz a kísértés órájában. – Ő megvéd az ördög kísértéseitől és szent sugalmakkal is ellát.*** [15]

Egy II. századi ókeresztény író néhány gondolattal segít felismerni a jó angyalokat és megkülönböztetni őket a rosszaktól. „Az igazság angyala” – írja – „gyengéd és szerény, szelíd és békés. Így, mikor szívedhez engeded ezt az angyalt, beszélni tud majd Veled az igazságról, tisztaságról, életszentségről, az önmegtagadásról, és minden igaz cselekedetről és dicsőséges erényről. Mikor mindezek a dolgok elérnek a szívedig, vedd észre, hogy az igazság angyala van Veled. Ezek ugyanis az igazság angyalának cselekedetei. Higgy hát benne és az ő műveiben.”[16]

A jó és a rossz közötti harc – amely az eredeti bűn szomorú következménye – a földi emberi lét állandó velejárója. Logikusnak tűnik tehát, hogy egy régi imádság szavaival így forduljunk az őrangyalokhoz: *Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in praelio ut non pereamus in tremendo iudicio*; Szent Őrangyalok, védelmezzetek minket a küzdelemben, hogy el ne vesszünk a végső ítéletkor.

Az alapítónk fiatalkorától kezdve mély áhítattal viseltetett az angyalok, különösen saját őrangyala iránt. Életrajza később, az Opus Dei megalapítása után bővelkedik azokban a pillanatokban, amikor kifejezésre juttatta bizalommal teli áhítatát Isten ezen imádói iránt, akik oly jó társaink a Mennybe vezető úton. Írásai is bővelkednek utalásokban az angyaloknak az emberek érdekében tett megannyi

szolgálatáról, hiszen – ahogy a Szentírás is mondja – *nemde ők mind szolgáló lelkek? Azok szolgálatára vannak rendelve, akik majd öröklik az üdvösséget.* [17] Olyannyira erősen hitt az angyalok közbenjárásában, hogy arra tanított minket, hogy tekintsük őket fontos szövetségeseeknek az apostoli munkában. ***Nyerd meg ügyednek annak az őrangyalát, akinek apostola akarsz lenni. – Ő mindig jó „cinkosod” lesz!*** [18] - írja az Útban. Vagy máshol – tisztában lévén azzal, hogy sokszor a szakmai vagy társadalmi környezet, amelyben az embernek boldogulnia kell, nagyon távol van Istentől –, így írt: ***Panaszkodsz, hogy egy bizonyos körben sok alkalom nyílik az eltévelyedésre. Igaz. –De nincs ugyanakkor őrzőangyalod?*** [19]

Az Angyalok Királynője templom harangjainak zúgásának – mely az Atyánk fülében soha nem hallgatott

el – a miénkben is visszhangoznia kell arra emlékeztetve, hogy egész létünknek dicsőítenie kell Istent a Szentséges Szűzzel, a szent angyalokkal és az egész megdicsőült Egyházzal együtt.

Az Atyánk baráti viszonyt ápolt azzal a főangyallal is, aki néhány egyházatya szerint a papokat segíti szolgálatukból adódó feladataikban.

Nagyon valószínű – mondta egy alkalommal –, ***hogy a papoknak van egy külön főangyala, akinek az a feladata, hogy róluk***

gondoskodjon. Nagyon-nagyon sok évvel ezelőtt olvastam, hogy minden papnak van egy

"szolgálati főangyala", és ez nagyon mély hatást gyakorolt

rám. Megfogalmaztam egy örömteli fohászt, amellyel minden reggel és este segítségül hívom az én főangyalomat. Néha azt

gondoltam, nem hihetem ezt csak úgy, csak azért, mert egy

egyházaty, akinek még a nevére sem emlékszem, ezt írta. De az Atyaisten jóságát figyelembe véve biztos vagyok benne, hogy amikor a papi szolgálatban segítő főangyalomhoz imádkozom, még ha nincs is, Isten megadja nekem, hogy imámnak és áhítatomnak legyen alapja. [20]

Időzzünk el gyakran ezeken és más, a szent angyalokról szóló tanításokon, törekedjünk a gyakorlatba átültetni őket – mindenki a maga módján. Forduljunk hozzájuk közvetlenül és bizalommal. Legyőzhetetlennek tűnő belső nehézségek, valódi falakhoz hasonlatos külső akadályok mind legyőzhetőek e hatalmas barátok segítségével, akiknek védelmére bízott minket az Úr. De ehhez szükséges, ahogy alapítónk tanította, hogy az Egyház lelki hagyományának forrásaihoz járuljunk, hogy valódi barátság jöjjön létre az őrangyalunkkal és azoknak az

őrangyalaival, akik felé apostoli munkánk irányul. Mert ***az Őrangyal egy mennyei herceg, akit az Úr mellénk helyezett, hogy őrizzen és segítsen minket, hogy bátorítson a szorongattatásainkban, hogy fájdalmaink közepette megvidámítson, hogy biztasson és támogasson, ha el akarnánk esni.***
[21]

Nagy vigaszt nyújt Szent Josemaría egy másik gondolata is, melyet a Barázdában olvashatunk: ***Szent őrangyalunk állandóan kísér bennünket, koronatanúja cselekedeteinknek. A személyes ítéletnél halálod után tanúsítani fogja mindazokat a kis figyelmeztetéseket, amelyeket életed folyamán az Úrnak szeretetből tettél. Sőt ha ellenséged borzalmas vádjai miatt attól félsz majd, hogy elveszel, akkor őrangyalod tanúsítani fogja szíved mélyének felbuzdulásait – amelyeket te talán***

már elfelejtettél – és a szeretetnek mindazt a jelét, amelyet az Atyaistennek, a Fiúistennek és a Szentléleknek nyújtottál. Ne felejtsd el tehát soha őrangyalodat! És ez a hatalmas mennyei fejedelem sem fog soha elfelejteni téged, sem most, sem abban a döntő órában.[22]

Lelki tusánkban és az apostolkodás során mindig számíthatunk az Angyalok Királynőjének érdeklődésére és oltalmára is. Ebben a hónapban Őt is ünnepeljük mint a Rózsafüzér Királynőjét. E Máriához forduló áhítatgyakorlat ***hatalmas fegyver*** [23] minden, Isten dicsőségére és a lelkek üdvösségeért vívott harcban. Bárcsak egyre többen imádkoznák – még hozzá különös szeretettel – a rózsafüzért ezekben a hetekben, azzal a meggyőződéssel, hogy Mennyei Édesanyánk a Mária-év során megvilágítja utunkat és kegyelmek árját esdekli ki Fiától.

Végezetül emlékeztetek benneteket, hogy október 6-a az Atyánk szenttéavatásának évfordulója. Kérjük az Urat az Atyánk közbenjárása által, hogy az a természetfeletti öröm, mely aznap elárasztott minket, és az ugyanakkor kapott lendület az életszentség felé élő és tevékeny maradjon az Atyánk leányaiban és fiaiban az Opus Deiben, és mindazokban, akik a Mű felé közelednek. Elárulom nektek, hogy naponta azzal a kéréssel fordulok Szent Josemaríához, hogy mindannyiunkban nagyon jelen legyen az a felkiáltás, amellyel Isten Szolgája, II. János Pál pápa beszélt róla: **a mindennapi élet szentje**[24]. Úgy is fogalmazhatunk: Szent Josemaría az a szent, aki minden nap minden körülményei közepette a segítségünkre van. Használjuk ki jobban az Atyánk eme „elfoglaltságát”, aki nagyon-nagyon szeret minket, de szentnek akar látni minket.

Valóban minden hónapban van több egyházi ünnep és az Opus Dei történetéhez kapcsolódó évforduló: ne feledkezzetek el róluk, hogy a naponta ismételt *Serviam!* (szolgálni fogok) felkiáltásunk nagyon nagylelkű lehessen.

Minden szeretetemmel megáldalak benneteket.

Atyátok,

+ Javier

Róma, 2010. október 1.

[1] *Dn* 3, 59

[2] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy családi összejövételről, 1963. december 24.

[3] Vö. *A Katolikus Egyház Katekizmusa*, 331-333

[4] Vö. II. JÁNOS PÁL: Általános kihallgatáson elhangzott beszéd, 1986. július 9.

[5] *Kol* 1, 16

[6] XVI. BENEDEK: Szentbeszéd, 2007. szeptember 29.

[7] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy családi összejövételről, 1972. október

[8] SZENT JOSEMARÍA: *Es Cristo que pasa*, 89

[9] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések egy családi összejövételről, 1972. január 6.

[10] XVI. BENEDEK: Szentbeszéd, 2007. szeptember 29.

[11] *Mt* 18, 10

[12] *A Katolikus Egyház Katekizmusa*, 336

[13] Szent Vazul: *Contra Eunomio* 3, 1
(PG 29, 656B)

[14] *Ef* 6, 12

[15] SZENT JOSEMARÍA: *Út*, 567

[16] Hermász: *Pásztor*, VI. parancs, 2

[17] *Zsid* 1, 14

[18] SZENT JOSEMARÍA: *Út*, 563

[19] *Ibid.*, 566

[20] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések
egy elmélkedésről, 1967. november
26.

[21] SZENT JOSEMARÍA: Feljegyzések
egy családi összejövetelről, 1974.
június 16.

[22] SZENT JOSEMARÍA: *Barázda*, 693

[23] SZENT JOSEMARÍA: *Rózsafüzér*,
előszó

[24] Vö. II. JÁNOS PÁL: *Dekrétum* az
Atyánk szenttéavatására, 2002.
október 6.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-2010-oktoberi-levele/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-2010-oktoberi-levele/)
(2025.08.11.)